

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4336/2025
26.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4472/2023 од 14.11.2024. године, у седници одржаној 26.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4472/2023 од 14.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4472/2023 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Нишу П 1143/2023 од 10.05.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да јој на име накнаде штете, као последице повреде задобијене уједом пса луталице 26.02.2023. године, око 08,00 часова у Нишу, у близини обданишта на ... у ..., исплати за претрпљене физичке болове 5.000,00 динара, за претрпљени страх 5.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености 1.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 10.05.2023. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилји накнади парничне трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Виши суд у Нишу је, пресудом Гж 4472/2023 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужиље као неосновану и потврдио пресуду на основу признања Основног суда у Нишу П 1143/2023 од 10.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужили на име претрпљених: физичких болова; страха и душевних болова због наружености. Побийана пресуда на основу признања донета је применом одредбе члана 348. став 1. и 2. Закона о парничном поступку. Тужила у ревизији указује на неправилну примену одредбе Закона о парничном поступку на основу које је донета побијана пресуда, међутим, битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 06.03.2023. године, а вредност предмета спора је 11.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић